

הרצאה 208 – היכולת האנושית המולדת ליצור

ברוכים הבאים וברכות לכל אחד מכם כאן. ברוכים הבאים, חברים חדשים וותיקים, המחפשים את הנתבי הפנימי שלהם.

אדבר הערב על היכולת האנושית ליצור, שהיא אפשרות מדהימה שאינה מוערכת כראוי. היכולת היצירתית שלכם הינה לאין שיעור רבה יותר ממה שאתם והמדענים, הפסיכולוגים והפילוסופים שלכם מתארים לעצמכם. למעט מספר קטן של מוארים, מרבית האנשים אינם מכירים ביכולת הרדומה שלהם ליצור וליצור מחדש את חייהם. חלק עשויים להאמין בכך באופן תיאורטי, אבל מעטים חוו אותה באמת.

כאשר אתם מאמצים גוף אנושי ואת מצב האגו בעולם תלת ממדי זה, אתם מנתקים באופן אוטומטי את הזיכרון של מצבי תודעה אחרים. המצבים הנשכחים האלה הינם הרבה פחות מוגבלים והרבה יותר חופשיים ומודעים. במצבים אלה הייתם מסוגלים לגמרי לעצב את חייכם, במידה כזו שתודעה אנושית אינה יכולה להבין.

הכוח של מחשבות, רגשות ועמדות הינו עצום. כוח זה קיים גם כעת, במצבכם הנוכחי, אבל אינכם רואים אותו. אינכם יודעים שאתם עיצבתם את מה שאתם חווים ברגע זה בדרך כה מדויקת עד שלא יכולה להיות כל טעות בנוגע לכך. כפי שאמרתי לעתים קרובות, הסכום של כל המחשבות, האמונות, ההנחות, הכוונות, הרגשות וכיווני הרצון שלכם – המודעים, החצי מודעים, הלא מודעים, המפורשים והמובלעים, סותרים ככל שיהיו – הוא זה שיוצר את החוויה הנוכחית שלכם ואת הדרך שבה החיים מתגלים לכם. החיים הנוכחיים שלכם מבטאים במדויק את המצב הפנימי שלכם, כמו משוואה מתמטית שאינה יכולה לטעות. לכן אתם יכולים להשתמש בחייכם כמפה שמתארת את האזורים הפנימיים שלכם. זהו, אחרי הכל, חלק משיטת העבודה בנתבי-ההתמרה.

רבים מכם נוכחו לדעת שמחשבות ורגשות מוכחשים, נסתרים, יוצרי אשמה ומפחידים הינם חזקים יותר ביצירה השלילית שלהם מאשר כל דבר שבו אתם עוסקים ברמה המודעת. פחד ואשמה הינם סוכנים יוצרים בעלי פוטנציאל. הם מכילים מידה רבה של אנרגיה. ברמה החיובית, התלהבות, שמחה, חיות ועניין בחיים גם הם סוכני אנרגיה פוטנטיים.

נתיב כמו זה חייב על כן להתעמק בחקירת הדברים שבהם אתם מאמינים, מרגישים, משערים ומתכוונים בשכבות של האישיות שלכם שאינן נגישות באופן מידי. המניעים הלא מודעים שלכם יוצרים לעיתים קרובות את מה שכלל אינכם רוצים לחוות, מפני שאינכם יודעים מה אתם מבקשים ואיזה השפעות-לוואי נקשרות למשאלות הלא חכמות, להנחות השגויות ולכוונות השליליות שלכם. כמו כן, אתם מתעלמים מהפוטנטיאל של חומר נפשי כזה ולא רואים כיצד הוא מתרגם עצמו בצורה מהימנה ליצירה של חומר, של אירועים ונסיבות ושל חוויות חיים.

כשאנשים מאמצים את מצב האגו המוגבל, הם עושים זאת למטרות מסוימות מאוד. אתם מגשימים ומבטאים את עצמכם במוגבל זה למטרות של טיהור ואיחוד. אי אפשר היה לעשות עבודה כזו באותה מהירות ויעילות לו היו עומדים לרשותכם במלואם המכלול של תודעתכם ויכולותיכם, ידידי. כיוון שאישיות האגו שלכם, כפי שהיא מתבטאת כעת, הינה רק היבט בודד או מספר היבטים בודדים של האישיות הכוללת שלכם. חלק גדול בהרבה, מלא וטהור יותר של האישיות הכוללת שלכם, או העצמי האמיתי, אינו מופיע באופן גלוי. כפי שצינתי לעתים קרובות, האישיות מורכבת מהיבטים של תודעה. ההגשמה של היבטים מסוימים בצורה מבודדת,

שמורכבת מהמציאות התלת ממדית ומהאגו – מקנה אפשרויות של מודעות ממוקדת שחסרה כאשר היבטים לא מטוהרים אלה נחבאים באישיות המטוהרת. הרוח המטוהרת שלכם יכולה בקלות להתעלם מעיוותים קטנים אם כי משמעותיים שבכל זאת פועלים כמכשולים להתפתחויות נוספת מעבר לטווח התודעה האנושית. התפתחויות אלה מתקדמות בספירות של מציאות שאותן אינכם יכולים להבין כעת.

ניתן, בכל אופן, להפעיל את היכולות של העצמי הרחב יותר, להתמקד בו ולקלוט את קולו הפנימי הנוכח תמיד. באופן דומה, ניתן להתמקד ולקלוט היבטים שליליים של אישיותכם שקבורים עמוק בפנים וזקוקים לטיהור בדרך ההתפתחותית שלכם. נתיב זה מלמד אתכם ליצור קשר עם כל השכבות החבויות הללו ולטפל בהן באופן הראוי. במילים אחרות, חלקים מסוימים בכם הינם יותר מפותחים ואחרים פחות. האחרונים אינם מתגלים, אבל הם עדיין אתם. לחלק הגלוי, המפותח יותר יש את האמצעים לחקור, להוציא החוצה ולאחד את אותם חלקים שאינכם יכולים עדיין לראות.

כשאתם לוקחים על עצמכם חקירה זו כמטרה העיקרית בחייכם, נעלם חוסר המנוחה שלכם ותחושה עמוקה של משמעות והגשמה מגיעה לנשמתכם. לאט אך בבטחה מתחילים תסכולי החיים להיעלם והגשמה עשירה מתחילה לתפוס את מקומם. כי רק כאשר אתם ממקדים את תשומת ליבכם בסיבה שבגללה באתם למישור זה מלכתחילה, אתם יכולים למצוא את מקומכם בחיים.

בניגוד לכך, יש רבים שבאופן שרירותי בוחרים בפיצול בין מה שהם מכנים "חיים" ובין ההתפתחות הרוחנית שלהם. הם לא רוצים לתת יותר מדי להתפתחות הרוחנית משום שהם פוחדים, שלא בצדק, שהיא תשנה את חייהם. ככל שהם מתמקדים בחיים החומריים החיצוניים בלי לקשר אותם באופן משמעותי ומלוכד לשיקולים עמוקים ורחבים יותר, כך הם נעשים חסרי מנוחה ומדוכדכים יותר.

לא משנה איזה חוקים ותכונות אלוהיים קיימים ביקום, ברגע שהם מבטאים עצמם במצב האגו המבודד, מנותקים ממציאות פנימית עמוקה יותר, הם הופכים למעוותים והרסניים. הבא ואתן לכם דוגמה.

ילד קטן מאמין שהוא כל יכול. הפסיכולוגיה מסבירה ביטוי ברור זה של טענת התינוק שהוא כל יכול כחוסר בשלות וכאנוכיות הרסנית. זה נכון, אבל זה גם הרבה יותר מכך. הרגשת הכל-יכולת (אומניפוטנציה) היא זיכרון של מצב אחר, מצב תודעה שבו, אכן, מחשבות הופכות לדברים ולאירועים ברגע שבו הן נוצרות. זמן ומרחק הם חלק ממצב התודעה התלת-מימדי האשליתי, כך שהם אינם קיימים בתחום של תודעה נרחבת בהרבה. התודעה של התינוק מכוונת עדיין בחלקה למצב של אישיותו הכוללת. אבל כאשר הזיכרון מתורגם למצב האגו המוגבל, הוא מתבטא בצורה מבולבלת.

מאחר שמצב האגו הוא ריכוז של המצב הפחות מטוהר בשילוב עם היבטים שכבר טוהרו, שבאים לעזרת האישיות במשימה של חיים אלה – הכוח ליצור לובש צורה לא רצויה ומעוותת. **האגו חי תמיד באשליה שהוא לא רק נפרד מאחרים, אלא שאחרים עוינים באופן מהותי לרווחתו האישית.** כל דבר שהאגו עושה הוא תמיד כנגד אחרים או בתחרות איתם או בהשוואה אליהם. זה מה שיוצר את ההרסנות והאגוצנטריות שלו. האגו הופך את הכוח לכלי נשק מסוכן, כפי שכולכם

יודעים היטב. אתם חווים כוח כדבר שמפחיד אתכם אצל אחרים ושגורם לכם להרגיש אשמה כשנמצא אצלכם. לכן הכוח לא מכיל אהבה ושמחה, כיוון שהוא ביטוי להפרדה.

אך כשאתם מחברים בין פיצול האגו שלכם לבין העצמי האמיתי ובכך מגלים את העיקרון המאחד, **אתם מגלים שטובתכם לעולם אינה נוגדת את טובתם של אחרים**, למרות שברמה שטחית היא עשויה תחילה להיראות כך. אתם גם מגלים שכוח ואהבה אינם צריכים להיות מנוגדים. אתם יכולים אז להתחיל להשתמש בכוח הפנימי שלכם ליצור את החיים. אתם יכולים אולי להבין כעת טוב יותר מדוע ידיעת הכוח שלכם ליצור היא מסוכנת כל עוד לא טיהרתם את ההיבטים המעוותים שמצאו ביטוי בגוף זה ובחיים אלו, וכל עוד לא גיליתם את המציאויות הפנימיות הנצחיות, שהן הרבה יותר אמיתיות ממה שאתם מחשיבים כמציאות חיצונית.

התסכול של התינוק כאשר מחשבותיו ורצונותיו אינם מתגשמים מייד הוא ברור. המיידיות של סיבה ותוצאה – כשהסיבה היא המחשבה או המשאלה והתוצאה היא החוויה – היא נתון תמידי במצב התודעה שמעבר לאגו. אחת המשימות של רוב בני האדם כהיבטי אגו מבודדים היא ללמוד סבלנות בוטחת, לזרום עם הזרם, להיות פתוחים לקלוט ללא מאמץ רצוני.

זיכרון הכוח ליצור חייב להיחסם זמנית כדי שתוכלו ללמוד את מה שבאתם ללמוד פה. באמצעות עצם הלימוד של שיעור זה נוצרים הקשרים העמוקים יותר שוב באופן ספונטאני. אולם, זה אינו נראה כזיכרון שהתגלה מחדש. במקום זאת, החיבור בין מחשבות, משאלות, כוונות, רגשות ועמדות לבין חוויה נדמה כתגלית חדשה שמבססת את המודעות לכוח ליצור. אז לא קיימת יותר הסכנה של שימוש בכוח כנגד אחרים. האשליה שטובה אישית מוכרחה להיות מנוגדת לטובתם של אחרים – מתנפצת.

אין צורך לומר שלא רק תינוקות מעלים תביעות אנוכיות ואנטגוניסטיות לכל-יכולת. גם אנשים לא מפותחים, לא בוגרים והרסניים עושים זאת, והם לרוב מבטאים בפעולה (act out) תביעות אלו. רוע אינו קיים כמציאות בפני עצמה. **רוע הוא תמיד עיוות של אמת אלוהית.** ניתן לחקור בקלות כל עמדה שלילית והרסנית ולמצוא את המופע (manifestation) שבבסיסה. ניתן אז לראות שרק ברמת האגו, בנפרדות שלו, עיוות כזה הוא הרסני או רע. לאותה תכונה בסיסית עצמה יש השפעה ומשמעות שונות לגמרי אם היא מופיעה (manifest) בעמקי התודעה המאוחדת, במציאות הגדולה והרחבה יותר של המישורים הפנימיים. זוהי הסיבה לכך שהיבט מבודד מוגשם של האישיות הכוללת, המתגלה בגוף ובאגו, חייב זמנית לשכוח את יכולתו המלאה ואת חווייתו במצב שיכול להיות שלם רק כשהעצמי השלם מעורב.

בכל מקום בו ישנם תפיסות מוטעות, בורות, רעיונות כוזבים וחומר רגשי חסום – טינה, עיקשות, נוקשות, עצלות – קיימת אנרגיה מנוונת שיוצרת בהכרח הפרעה וחוויית שליליות. רק כשאתם משחררים אותה באופן ישיר וכנה תוכלו להתמיר אנרגיה זו.

אתם, ידידי, שפוסעים בנתיב זה, חוויתם לעתים קרובות את האנרגיה העצומה המחלחלת בכם כשאתם משחררים את החומר הקפוא של רגשות שליליים. כאשר אתם מבטאים באופן גופני, רגשי ושכלי זעם, שנאה וכעס, אתם יוצרים קשרים חדשים אודות עצמכם שמעניקים לכם הבנה חדשה לגבי תפקידכם בחיים ומדוע אתם נמצאים במקום שבו אתם נמצאים. אנרגיה משוחררת זו עצמה הינה גם כן חומר יצירתי ורב יכולת.

הגיע הזמן שבו אתם יכולים להמיר אנרגיה ותודעה שליליות לגילויים חיוביים. במידה מסוימת התחלתם למעשה לעשות זאת, אך אינכם מודעים עדיין במידה מספקת לכוח של האנרגיה המשתחררת. אם תוכלו, ברגע שהאנרגיה השלילית עוזבת את המערכת שלכם ומתחילה לזרום, להמיר אותה מחדש ולכוון אותה לערוץ חיובי, תוכלו באמת להביא יצירה חדשה לתוך חייכם. תרגול זה יגרום לכם להבין עד כמה רב הכוח היצירתי הנמצא ברשותכם.

מילים אלו לא תספקנה כדי להעביר לכם את האמת באופן ממשי אלא אם כן תתגברו על עמדות מסוימות של נפרדות. אחרת, ידע זה יהיה מסוכן לכם ולאחרים. אך התחייבות מלאה לנתיב המוביל אל האזורים הפנימיים שלכם עצמכם, על כל הקשיים של גילוי עצמי ועימות עצמי שכלולים בו, תגביר את מודעותכם למציאות הרוחנית של מצבכם כישות נצחית שאינה יכולה למות. תהפכו מודעים גם לכוח של המחשבות, הכוונות והרגשות שלכם. תלמדו להיות זהירים בנוגע לאילו מחשבות אתם חושבים, בלי לדאג או להדחיק מחשבות לא רצויות והרסניות. הדיכוי אינו עוזר. תלמדו לטפל בחומר כזה, לקרוא תגר על מידת הדיוק שלו ולהיות פתוחים לאפשרויות אחרות. תלמדו להבין מה בכס גורם לכם לרצות לחשוב בדרך זו ואיזה מחיר אתם משלמים. תתחילו לראות יצירה כקשר שבין הסיבות והתוצאות שאותן החשבתכם תמיד כלא שייכות.

כשתהליך גדל זה מתקדם, מתרחשת יצירה מחדש (recreation). אין זה תגמול עבור התנהגות טובה. זוהי פעולה פשוטה שנוצרת על ידי העצמי, שמצוי כעת במצב מוגבר מאד של מודעות ויודע כעת מה הוא עושה ומדוע.

רבים מידידי בנתיב התחילו לחוות תהליך זה כמציאות חיה וגדלה-תמיד שניתן לחלוטין לסמוך עליה. זהו תהליך שאינו מאכזב בחוקיות שלו. אבל בריאה או בריאה-מחדש לעולם אינה צריכה להיות פעולה של רצון עיקש. לעולם אין להשתמש בה בעודכם עוקפים דבר כלשהו בנפשכם. ישנן אוריינטציות מטפיזיות ורוחניות שמכירות את כוח החשיבה היצירתי הזה, אבל מתעלמות מהסכנה של דילוג על שלבים בתוך הנפש. הם הופכים מהופנטים, כביכול, על ידי האמת שגילו – האמת של יצירה עצמית. והם יכולים ליצור וליצור-מחדש כאשר הנפש משוחררת יחסית מחסימות. אבל היכן שהנפש תקועה, היצירה העצמית נחסמת. אנרגיה קופאת על השמרים הופכת לבעלת עוצמה רבה עוד יותר, והיא יוצרת קונפליקט שקורע את הנשמה. הנשמה אינה מתפתחת בצורה הרמונית כאשר האישיות עובדת על מה שכבר משוחרר ומזניחה את מה שזקוק לטיפול. במצב כזה השימוש בכוח – אפילו אם אינו מבוטא באופן גלוי כנגד אף אחד אחר – נעשה כה מסוכן עד שהוא עשוי במוקדם או במאוחר להוביל את האישיות למשבר. משבר כזה יימנע אם האישיות תתמקד בחלק הלא מפותח שבה.

זוהי הסיבה לכך שנתיב זה דורש הרבה יותר אומץ ויושר מרוב האוריינטציות המתורגלות כיום. אך זהו נתיב בטוח ומאחד באמת שאינו מותיר מאחור עניינים לא מטופלים. הוא יוצר הרמוניה אמיתית של הנשמה, בדיוק מפני שהתהליך הוא איטי ואין כל תוצאות קסם מהירות. במשך זמן רב המיקוד צריך להיות על האזורים החשוכים. דבר זה נועד להגנתכם, ידידי, כיוון שבדרך זו אתם מונעים תהליך של פיצול, שהיה מכשיל את המשימה שעבורה הגעתם לחיים אלה. באתם למלא את משימתכם באמצעות התמקדות באותם היבטים בדיוק בהם אתם הכי פחות נוטים להתעסק. זוהי בדיוק הסיבה לכך שדחקתם את עצמכם למצב צר, לא נוח, מגביל ולעתים קרובות כואב זה שבו אתם שקועים זמנית. רק היבטים שלכם נמצאים כאן, זה ברור, אבל אותו החלק שמזדהה עם היבטים מוגבלים אלו מוכרח לסבול כאשר הסיבה הכוללת להימצאות במצב האגו האנושי אינה מודעת עדיין.

עליכם לדעת מדוע באתם לכאן ומה עליכם לעשות פה. מהי החולשה שעליכם לחשוף? מהו הכיעור שאינכם רוצים לראות? אלה החסימות שמונעות מכם ליצור בחופשיות. גם כעת, הייתם יכולים ליצור הרבה יותר ממה שאתם יוצרים, ולעשות זאת במודע, בתבונה, בצורה יפה ומספקת, גם אם לא באותה הדרגה כמו במצב שבו אתם משוחררים ממצב האגו-גוף. כלומר, אתם אכן יוצרים תמיד, בין אם אתם יודעים זאת או לא. הבעיה היא שאינכם יודעים אילו יצירות אתם יוצרים בלי משים. אתם יוצרים בכל נשימה שאתם נושמים, בכל מחשבה שאתם חושבים, בכל עמדה שאתם מציגים. אלה הם סוכנים רבי כוח, ידידי, ואתם צריכים לדעת מה אתם עושים וכיצד אתם יוצרים. הניתוק שלכם מהזרעים היצירתיים שזרעתם ומתוצאותיהם גורם לכאב ותסכול מיותרים. לעתים קרובות אתם רואים את התוצאה רק הרבה יותר מאוחר, בלי שמץ של מודעות ביחס למה בכך גרם לה. המודעות יכולה להיות משוחררת אם תחפצו בכך.

התמקדות באופן בונה – דבר שהוא שונה מאד מהתמקדות באופן רגשני – בהיבטים הלא מפותחים שבכם, משמעה שאתם ממלאים את המשימה שלמענה באתם לעולם מסוים זה. פירוש הדבר שאתם מאחדים את עצמכם כך שתוכלו לממש את הכוח היצירתי הפוטנטי שלכם ולהשתמש בו באופן מודע ומכוון בחייכם כעת.

התהליך היצירתי והטכניקות הספציפיות שיש ללמוד ניתנים לכם באופן איטי. הראיתי לכם מספר טכניקות של מדיטציה. כשאתם מודטים, אתם יוצרים. במצב מרוכז, רגוע זה, אנרגיה ותודעה מתמקדות באופן כזה שמשחרר זרעים יצירתיים רבי עוצמה. אבל מדיטציה וטכניקות יצירתיים אחרות צריכות להיות עניין משני בגלל הסיבות שזה עתה הזכרו. אולם, כשמתקיים בסיס מסוים של טיהור עצמי ומודעות עצמית פנימיים, ניתן להרחיב טכניקות אלו. אז השימוש בהן יהיה בטוח, מנקודת המבט של נתיב רוחני זה. הווייתכם תהיה אז באמת מקורקעת במציאות ובתהליך מאחד, כך שלא תתעלמו מכל היבט שאותו באתם לממש.

התהליך הטבעי של למידת מדיטציה יצירתי ויצירה-מחדש של חוויות חיים יגיע כהתרחבות אינטואיטיבית ספונטאנית של התודעה שלכם. בדיוק כפי שתבינו באופן אינטואיטיבי מציאות קוסמית מתוך ניסיון ולא מתוך תיאוריה, כך תלמדו להעמיד לרשות עצמכם את הכוחות והמשאבים המולדים שלכם.

יש מנגנון פנימי שחשוב ביותר שתבינו, אותו הייתי רוצה להבהיר כעת. ידידי, בעבודתכם בנתיב זה חוויתם בהכרח לעתים קרובות למדי שהעוזר (helper) שלכם עשוי להציע מדיטציה מסוימת והתחייבות במדיטציה לביטוי עצמי חיובי שאליו אתם משתוקקים מאד כיוון שהוא חסר לכם. ועם זאת, כשאתם מנסים לממש ביטוי עצמי זה אתם חווים התנגדות בלתי מוסברת לעשות זאת. משהו בכך נדמה כעוצר אתכם או שאתם שוכחים לעשות זאת כשאתם לבדכם. זה פשוט לא עולה בדעתכם. ייתכן שהמחשבות שלכם חסרות אנרגיה, שכנוע או בהירות. הן מעורפלות ואתם מרגישים שיש להן השפעה מעטה בלבד. לעתים אתם עשויים אפילו לחוות במודע התנגדות גלויה למדוט על אותו הדבר עצמו שאתם הכי רוצים. מהי חסימה זו?

הבא נניח שאתם בודדים. הבא נניח שאתם כמהים לזוגיות מלאה ופורייה – שפע של שמחה, של חילופין, של שיתוף, של הדדיות בכל רמה. ואכן יש לכם את הזכות המולדת לחוות זאת והגשמות נוספות, כיוון שהשפע של היקום נמצא זמין לכולם. אף אחד אינו יוצא מהכלל. אף על פי כן, ייתכן שבקושי יעלה בדעתכם אפילו לזרוע באופן פעיל את הזרע במדיטציה – דבר שמשמעו ליצור זאת – באמצעות מחשבה ברורה ומוגדרת באותו כיוון, על ידי התחייבות לרצות זאת, לחוות זאת,

להגשים חוויה זו ולהביא אותה לידי ממשות. אתם עשויים להיות מודעים היטב לעיקרון של תרגול מדיטטיבי כזה, ואף על פי כן אתם מתנגדים להשתמש בו. ומה שעוד יותר משמעותי הוא שכאשר מציעים לכם לעשות זאת אתם אכן מנסחים את דפוס החשיבה היצירתי, אתם מגלים התנגדות מוזרה ובלתי מוסברת בתוכם. זה כאילו חומה בתוכם מנעה מכם להתחייב באופן ברור ומדויק לדבר שאליו אתם הכי משתוקקים.

האם חשבתם אי פעם על משמעותה של התנגדות זו? אתם רוצים משהו באופן נואש. בתוך תוכם אתם מאמינים שהוא יכול היה להתקיים עבורכם. השכל שלכם מקבל את עקרונות הבריאה. ועם זאת אתם מגלים שהשכל שלכם משותק באופן מוזר כשהדברים מגיעים לשחרור אמיתי של מחשבותיכם, לשליחת המחשבות שלכם אל האדמה הפורייה של החומר היצירתי, או מה שאני מכנה חומר הנשמה, היכן שכל זרע יגדל לתת פרי.

הסיבה להתנגדות זו היא פשוטה מאד. זהו אותו מנגנון הגנה-עצמית מכוון היטב שיודע שמהו בכך אינו מוכן עדיין לחוויה זו. אתם עצמכם הצבתם מכשולים בדרך. ייתכן שקיים בכך חוסר נכונות לתת ולקבל את המציאות ברמה שלכם. אולי יש עמדה שלילית חבויה כלפי בן המין השני שאותה אינכם מוכנים עדיין לפתור. תהיה אשר תהיה החסימה, התעמתו איתה, חקרו אותה, הבינו ופתרו אותה. אם אינכם עושים זאת וממשיכים ליצור מתוך שכל ורצון ממוקדים בחזקה, לרצון החיצוני הכפוי יהיו בהכרח השפעות בהתאם. "מבנה של כוח רצון" יתנגש עם ההכחשה הפנימית והחסימה. חוסר היכולת למדוט וליצור היא משמעותית ויש לחקור אותה כיוון שהיא תחשוף את טבע החסימה כך שתוכלו לבטל אותה. אחרת תצרו בעזרת הרצון ברמת האגו, דבר שלא יספק את לבכם ונשמתכם.

לשכל-האגו יש כוח ליצור. הוא עושה זאת כל הזמן. אבל אם הוא יוצר בנפרד מההוויה הפנימית, התוצאות מוכרחות להיות מאכזבות. כוח רצון, הרצון החיצוני, יכול באמת להיות בעל השפעה עד לדרגה מסוימת. הוא יוצר חומר, תת חומר וחוויה, אבל לא לרווחתכם. הוא יוצר בעקשנות החסרה חכמה, הבנה, חזון ועומק. חסר לו חיבור פנימי ושלמות, כך שמה שהוא בונה הנו לעתים קרובות מכאיב יותר מאשר רצוי. בדוגמה שבחרנו הדבר יתבטא ביצירת זוגיות שבה אותם האזורים בעצמי שהוזנחו יצבעו את היחסים וישפיעו עליהם, וישבשו אותם מבסיסם.

כשתגלו שהקול הפנימי שלכם מתנגד לתהליך החשיבה היצירתי, דבר זה צריך להיות סימן לכך שעליכם לבצע צעדים של חקירה עצמית. עליכם להסיט את המיקוד מיצירה לחקירת המשמעות של הסירוב שלכם ליצור את הדבר שאליו אתם משתוקקים. גלו מה עומד בדרככם. במקום החוויה הרצויה, עליכם ליצור את המודעות וההבנה של מה שחוסם אתכם ממנה. דבר זה ימוסס לבסוף את ההתנגדות, כך שתמצאו את עצמכם חופשיים לגמרי לנטוע חומר מחשבה יצירתי חדש בקרקע העשירה של חומר הנשמה שלכם.

אינכם יכולים ליצור שום דבר שלא קיים כבר ביקום, ידידי. כל דבר כבר קיים בכך. כל התשובות, כל הידע, כל הכוח ליצור, להרגיש, ליהנות, לחוות – כל העולמות קיימים בפנים. כיוון שהעולם האמיתי הוא בפנים, בעוד שהעולם החיצוני אינו אלא השתקפות כמו דימוי מראה. כל דבר שתצטרכו אי פעם לדעת על עצמכם ועל חייכם קיים בפנים. תוכלו להפעיל ידע זה אם תלמדו להתמקד, לרצות אותו, להתכוון אליו, להתחייב אליו, ליצור אותו. חלק מהתשובות קיימות ברמות שטחיות יותר, במה שקרוי תת מודע. כמה מצויות ברמות עמוקות הרבה יותר. הכול נגיש אם תיקחו על עצמכם את החקירה.

לכן יצירה ויצירה-מחדש הן בראש ובראשונה מיקוד. אם אתם יוצרים מרמת האגו, זה יהיה מיקוד מתוח ומעורר חרדה. אם אתם רוצים ליצור מההוויה הפנימית שלכם, זה חייב להיות מיקוד רגוע. והוא יהיה רגוע בדיוק משום שלא תדלגו על אף שלב. תקשיבו לעצמי הפנימי, ואם תזהו חסימות, תקשיבו להן ואז תטפלו בהן. כך תצרו בתוכם את המצב שיאפשר להבין את החסימות שלכם.

זהו היבט אחד של תהליך היצירה והיצירה-מחדש. זהו היבט חשוב מאד שבו יכולים להשתמש לא רק אלו שנמצאים כבר בנתיב אלא אפילו אלו שרק נכנסים לנתיב זה. כולכם יכולים להקשיב לעצמכם ולשאול את ההוויה הפנימית ביותר שלכם לאן ללכת, באיזה כיוון להתמקד. אך הלמידה כיצד להקשיב היא אמנות בפני עצמה ולעיתים קרובות מגיעה רק בשלב מאוחר יותר בנתיב. היא דורשת מידה מסוימת של ידיעה עצמית. דבר זה אינו קל למתחיל, אך ניתן, לפחות באופן זמני, להסיט הצידה את הרצון העצמי ולהיפתח לכל מה שמגיע מהקול הפנימי. זה דורש, למשל, מודעות למשאלות הלב שלכם, לרצון שלכם לקבל תשובה מסוימת ולא אחרת, לפחד שלכם לקבל תשובה אחרת. כל העמדות והרגשות האלה עשויים להיות מרומזים וחבויים היטב או מוסברים רציונאלית, כך שנחוצה מידה מסוימת של הבחנה עצמית כדי שהקול הפנימי יהיה חופשי באמת. תוכלו לבטוח בקול הפנימי רק במידה שבה שחררתם את עצמכם. בכל פעם שתניחו הצידה באופן מודע ומכוון את הרצון העצמי שלכם, תהפכו לחזקים ולחופשיים יותר. ראו כיצד מתגלה הרצון העצמי שלכם, מה אתם רוצים או לא רוצים לשמוע. אז בטאו את אמונתם בקול האלוהי. אז האמונה שלכם תעמוד על בסיס יציב ומציאותי.

במידה שבה אתם מודעים לכך שאתם רוצים לשמוע תשובה אחת ולא אחרת, באותה המידה תוכלו להימנע מבלבול וערפול. אחרת אתם משלים את עצמכם ומאמינים שאתם מקבלים תשובות בעלות השראה אלוהית, שאינן למעשה אלא מאווי הלב של האגו. רק כאשר תגיעו למצב שבו תוכלו להיות מודעים בבירור לרצונות האישיים של האגו ולרצון שלכם בדבר מסוים בדרך זו ולא אחרת, תוכלנה התשובות הפנימיות שלכם עצמכם להתחיל להיות אמינות.

אך אם אתם כבר מודעים לרצונות שלכם ולנטייה לעוות במקום להיות חסרי פניות ביחס לתשובה שאתם שואפים לקבל, באותה מודעות עצמה אתם יוצרים ערוץ חדש של אמת למציאות הפנימית שלכם. תוכלו אז לתפוס קול פנימי עמוק מאד שמדבר אמת. אז ההתמקדות תהיה משמעותית, נינוחה ועם זאת מדויקת מספיק בכדי ליצור צורות מחשבה חדשות ולכן חוויות רצויות חדשות.

היבט חשוב שני ביחס ליצירה-מחדש הינו מרכיב הזמן, שאתו עליכם להתמודד ברמת האגו. חוסר סבלנות הוא עיוות נוסף שמקורו במצב תודעה מלא יותר, שבו יצירה היא מיידית. המחשבה יוצרת את הצורה ברגע שהיא מבוטאת. חוסר סבלנות הינו הזיכרון של חוויה זו, ללא החיבור להוויה הפנימית, כך שהשיעור שעל האגו ללמוד אינו מובן. רק ברמת האגו כל דבר נפרד: תוצאה מסיבה, נשמה מנשמה, צורה וחוויה ממחשבה, פנימי מחיצוני. החיים עצמם נראים לכם כדבר סטטי, קבוע ו"אובייקטיבי" שבתוכו הושמתם. הם נראים נפרדים לגמרי ולא קשורים לתהליכים הפנימיים שלכם. אלו הן אותן האשליות כמו המושגים והחוויות שלכם של זמן, מרחק ותנועה. כולם תוצרי לוואי של מצב האגו המוגבל והמופרד. כל מה שאתם חווים נדמה כקיים רק באותם מושגים אובייקטיביים לכאורה של האגו. ככל שאתם מתמקדים בכיוון זה, כך הדברים ייראו לכם כאלו. במציאות, חייכם הם רק ביטוי סובייקטיבי של עצמכם, ולא מציאות קבועה, אובייקטיבית ובלתי ניתנת לשינוי. ברגע שאתם לומדים להיות ממוקדים יותר במציאות

הפנימית, תתפסו הרבה יותר מציאות אחרת ומלאה יותר זו, שבה ההיבטים הנפרדים נעים יחדיו במארג נפלא ומלא משמעות של אינטראקציה ושלמות.

חלק מתהליך היצירה הינו הסבלנות לאפשר לדברים להיות, הלמידה לסמוך על החיים שיבטאו כלפיכם בחזרה את מה ששמתם בתוכם. דבר זה דורש להמתין עד שהזרע יגדל. האם אתם ממתנינים עם ספקות? האם אתם ממתנינים בחוסר סבלנות? בפחד? במתח? או האם אתם ממתנינים באמון שקט? האם האמון שלכם הוא ביטוי של מאווי לב, כך שאינכם יכולים למעשה לבטוח באמון שלכם? האם אתם רוצים בצורה כה נואשת, עד שאתם יוצרים זרם מאלץ שמונע הגשמה משום שהמתח שלו והתוכן-השכלי הרגשי מכשילים את היצירה? אם ההמתנה היא באמת רגועה, לא יהיו לכם כל ספקות לגבי ההגשמה. תדעו שהזרע יצמח ויהפוך לפרח נפלא.

תהליך היצירה מתגלה יותר ויותר כאשר אישיות האגו מתאחדת עם ההיבטים האחרים של העצמי, שקודם לכן לא התגלו על פני השטח. ככל שזה קורה, כך תצרו בשמחה רבה יותר. זה עשוי להישמע מבלבל כשאני אומר שעליכם ללמוד לא לחמוק מכאב, ואז אומר שזוהי זכותכם המולדת להיות במצב של שמחה. זה עשוי להישמע כסתירה כשאני אומר שעליכם להיות מוכנים לוותר – לפחות בשלב זה, וברוח הנכונה - על מה שאתם שואפים ליצור, ושעליכם להאמין בכך שאתם מסוגלים ליצור. אבל אלה סתירות רק במישור האגו השטחי, שבו שולטת הדואליות של או-או. במציאות אלה עקרונות תלויים הדדית שחייבים להתאחד בהרמוניה. כשאתם מכווצים את עצמכם לתוך כל רצון שהוא חזק מדי, אתם סוגרים את הדלתות בפני שמחה ויצירה פנימית רגועה. כיווץ מצביע תמיד על שלילה וספק – שליליות שאתם מוכרחים לחשוף ולהתמודד איתה.

באשליית האגו אתם תופסים את החיים כאויב שלכם, זר ועוין אתכם בעוד שאתם קורבנותיו. באשליה זו אינכם יכולים ליצור. כך תיווכחו, ידידי, שההכרה שלכם בנתיב זה כיצד יצרתם את הסבל שלכם תשחרר אתכם באופן בלתי נמנע ליצור את האושר שלכם.

אסיים באמירה שהנכם הרבה יותר ממה שאתם יכולים להאמין בשלב זה. אם תלכו בכיוון של מציאת העצמי האמיתי שלכם, של הזדהות איתו דרך שכבות האפלה, תהיו מוכרחים לגלות את היופי האינסופי של היקום. בכל נשימה שתנשמו תמלאו את עצמכם באהבה ובתבונה רבי העוצמה שלו. אין דבר שמקיף אתכם וחודר אליכם שאינו מבטא את גדולתה של יצירה אלוהית מיטיבה. ככל שתיעשו יותר מודעים לה, כך יתפשטו בלבכם שמחה והכרת תודה רבים יותר. ניתן לחוות את היופי האינסופי של היקום כמציאות יותר מאשר כתיאוריה רק אם תפלוסו את דרככם מבעד לאזורים החשוכים שלכם.

היו מבורכים, כל אחד מכם. הרגישו באהבה הנשלחת אליכם ממישור שבו יש לכם חברים רבים שהדריכו אתכם לכאן. היו בשלווה.